

N° 6. 3786

Lehar.

Jens Larsson, nu boende i Dinkelgeten, Skurus, född i Skivarp 1861 berättar: Då jag var i min ungdom lekte vi följande lehar, nämligen: jigor och drängar. En lek var, att då ungdomen satta i stugan skulle en gå ut i förstugan. En utav de innevarande sade: gå ut i förstugan och ställ dig och jag skall kunna säga dig hur du står. Detta ansåg denne vara en omöjlighet. Han gick ut och ställde sig. Hur står jag? Du står som en bobbe, blev svaret från utmanaren. Han gick skamsen in. Gissa jag inte rätt? Skämt och glim. Men det gick inte att lura en dräng mer än en gång. Man måste nu vänta med denna lek tills man fick fatt i en oinvid, vid ett amor tillfälle och denne föll i samma fälla.

Upptecknat 1933 av: J. Bergström, Skurus

N° 3786

Lehar.

Samme berättelse som i nr 6.

När några drängars ^{svor} församlade gingo vi ut i ett
lag-gata och lekte "jinka jydé". Där måste vara
haln i golvet, på det att ingen utgeha skulle upp-
stå. Detta tillgick så: man högg fast i bjälken
med fjäda händerna och slog fjäddarna upp om
bjälken. Nu skulle man vrida sig så att ryggen
och nacken kom mot undersidan av bjälken.

Sedan skulle man med arsoled dunka i bjälken.
Detta dunkande kallade: "jinka jydén". Men det
var inte många som kunde utföra dessa gymn-
nastiska svörelser. Någon föll ner under försäk-
st, men som där var heln i golvet, slog man sig
inte, och alla ansträngde sig till yttersta, ty ingen
ville vara sänkt.

Upptecknat 1933 av: J. Raagström, Cinkely. Skuren

Skriv endast på denna sida!

11
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Lehar.

Samme berättare som i nr 6.

Lura museu, Klänna museu.

En person (dräng) lade sig på en äng och en
dräng lade sig ovan på denne. Han ^{stekte} sina
händer under den understes armar, lät sina
händer mötas å den understas hals och lade
händerna ihop som till bön och klände sig
starkt fast vid den understiggande. Hur skulle
den understiggande drängen resa sig upp med
den andre drängen. Kunde han resa sig, lade
han bestått provet. Detta var också ett kraft-
prov som icke alla drängar kunde gå i land
med, men även i denna lek ansträngde man
sig till det yttersta. (Mypteknuren nämde hur en dräng
gick i fällan då han gick ut i förstugan, och att locka ho-
nom i en ny fälla ansåg han omöjligt, men det gick lätt.
Mypt. av: Wm. Schurup 1933 Skriv endast på denna sida! Han var oinvisad.

Lohar.

Ulad följande lek hette ^{figorna?} vet.) Samme berättelse ^{N^o 6.} i

Innan de i stugan församlade ungdomerna, pigor
^{någon stund i en lek} och drängar, hade en knipslug pig satt två sto-
 lar mitt emot varandra och lagt ett täcke ihop
 och bredde detta över stolarna. Mellan stolarna
 var omkr. 1 aln tomrum. Tvänne pigor satte sig
 på var sin stol och täcket låg spjant mellan
 stolarna. En invigd spjuver sade: vad skall vi
 nu leka. En levnadsglad pigor sade: vi få vila lite
 sur. Nu säger pigan till den som lit hure sig till
 att gå ut i förstugan / de invigde intog en allverlig min:
 Ola, kom hit och sitt dig här och tala om historier
 för oss. Sitt dig här. Ola som inte ana någon list,
 tyckte det var roligt att sitta och skämta med pigorna,
 gick här och satte sig mellan dem, i samma ögon-
 blick reste båda pigorna sig och Ola satte sig på golvet.

Lekar.

Samme berättare som i nr 6. Klämma "Göingau".

En dräng laade sig på en gräsmatta, med ansiktet mot jorden. Nu skulle två drängar placera sig på hans rygg så, att båda laade sitt ben intill hans sida.

De två liggande drängar hade sin sina ben över ryggen på den understa drängen. De två liggande dräng-

ar taga sin fast i varandras ben och draga kraftigt till sig, att bådas satsar sitta hert till slutna

den undestas sidor. Nu skall den underste resa sig upp i 45° vinkel. De draga häftigt i varan-

dras ben och lägga huvuden tillbaka. Kan den resa sig upp i 45° vinkel, har den bestått

provet. Men det var endast de kraftigste drängar som kunde utföra dette kraftprov. Jag var

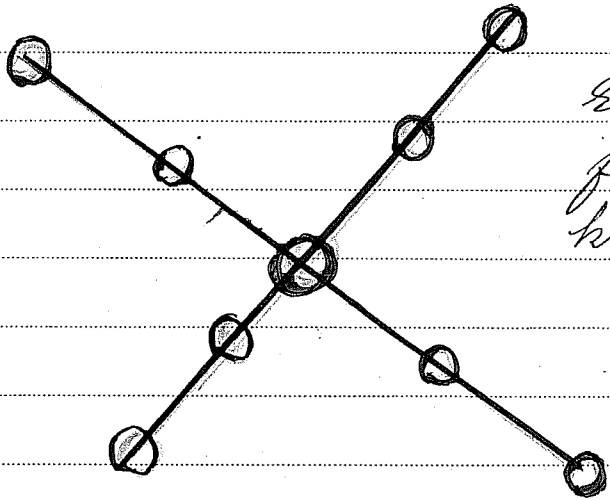
ovanligt stor och stark, så att jag kunde.

Upptrycket 1933 av: *Wim Ginkel, Skurup*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lehar.

Samme berättelse som i nr 6. Spela hägle,
& skivarp sette man iche kygloona se som
upptecknere, beskriver att de settas i Högstaad.

En pojke fick en 5 öre
för det att han best
klotet till spelare.

målet. under 25 an.

Man slag med en träboll något större än
en lekball. Vi sette 1 öre, 5 öre kygla, allt
after överenskommelse och di en slutt
att slag, skulle den andre slå ett o. s. v. Voro vi 6 dränger och någon
kunde slå omhull nio-kungen, fick denne om man sette 5 öre = 30 öre.
Vi höll på tills vi tröttna, varje kygla skulle ges ett reses. Plöjt av
17/8 1933 krus

Handwritten notes and signatures on the right margin, including names like 'Högan', 'Högan', 'Högan', and dates like '1933' and '1961'. The text is written vertically and appears to be a collection of related documents or annotations.

Nr 13. 3786

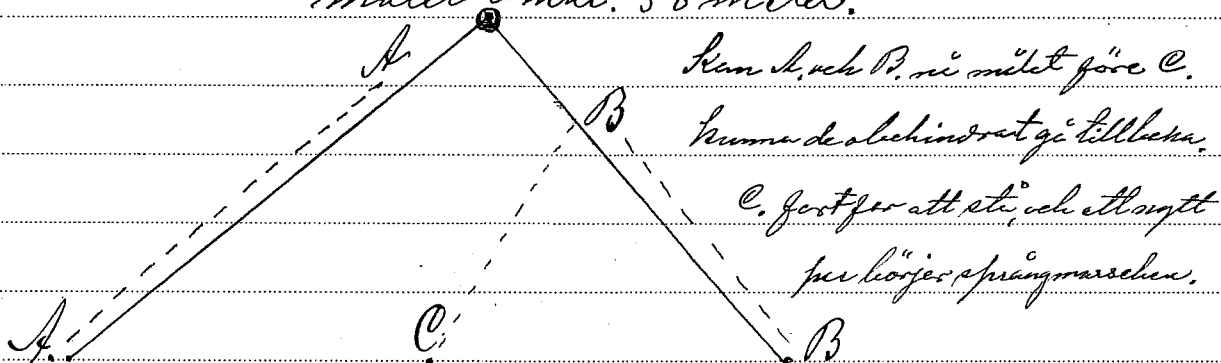
Lehar.

17
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Enkelken. Samma berättelse som i nr 6.

En dräng stod, och två stodo, en på hans högra sida och en på hans vänstra sida, med omkr. 6 alnars mellanrum. Den i mitten: Enka, som her varken bod eller bänka. Seke gör än ordet uttalets fingor de springs målet omkr. 50 meter.

C. uppfinner B. innan C. och B. når målet.

Nu får B. stå som Enka. o. s. v.

Många fingor och drängar närvarande, vanligen en sommardez på en gåldsmark.

Alf Petrus, 1933 or: Wm. Skuraf

N° 12. 3786

16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

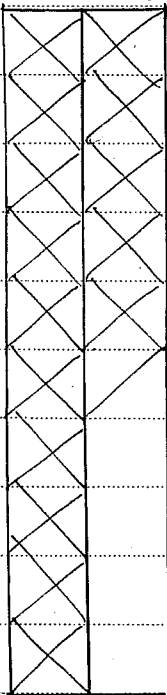
7

Lehar.

Samme berättelse som i nr 6. Toppe eller rote?

A. B. En beordlek.

Man hade en bjerts-
penne i händerna.

A. har vunnit.

Man håll händerna lite
knutna ovanpå varandra,
och gissaren skulle nu
vända ansiktet från, medan
man placera bjerts-pennen.

A. Rot eller topp? B. rot.

Man visar det sig att toppen
är uppåt = spetsen och a får

en streck i sin ruta. A. fortsätter till B. gissat rätt. o.s.v.

Alfptechnat av Wm 1933, Skurup. Man satte ingenting.

Endast för näje skull.

Lohar.

"Stvo Blača", samme berättare som i nr 6.

Man lade en rund stång över två stolar och en
dräng skulle sitta sig fri stängen med händerna i
kross fri stängen. Han lade en ^{hän till (med)} häpp i båda händerna.
Att sätta sig fri stängen gick lätt, ty han höll med
båda händerna i häppen som var stödd mot golvet
fri stängens ena sida. Nu skulle han hastigt föra
häppen över till andra sidan och stödja den fri
golvet. Men detta var lättare sagt än gjort. Oanlizew
föll han med fri golvet i samma ögonblick han
hade häppen ungefär över henen. Skrat och glösa.
Nu skulle en annan försöka, men föll genast till
golvet. Någon kunde lyckas, men det var inte många.
Oanlizew en jul-lek. Man höll fri tills man tröt-
nat.

Upptecknat av: J. Bergström 1933. Skurey

N° 213786

Doaga - kattastrive - stoupe.

Samme berättelse som i nr 6.

Man band ett rep samman i ändarre och denna
ögla utdragen, blev omkring en meter lång.

TVå drängar lade sig på en gräsmatta och lade båda,
var i sin stöd, öglans ändre upp om sin hals.

Man drog de med halsen eller näsken, vad jag skall
kalla det, var på sitt håll, och man grep med fingrarna
fast i gräset för att få fotfäste och nu gällde det
vem som kunde draga den andre efter sig.

Det såg lustigt ut, men leken i sig själva "rå".

Drängarne i Högstads lekte precis samma lek i
Högstads mossen på våren 1870.

Uppptecknat 1933 av: Man Shurey

26

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

~~W 53~~. 3786.

Klöver eller spader.

Jöns Larsson f. i Skivarp 1861, berättar. I min ungdom spele vi klöver och spader, vanligast drängar och drängpojkar. Vi satte pennningar.

A. kaster ett mynt i luften och B. har satt 5 öre på spader. Nu visar det sig att klöver kommit uppåt d. v. s. öresidan. Penningar med krona och krona på kallades spader, en 5 öring kommer uppåt med öret = klöver, med andra krossidan spader.

A. fortsätter att kasta penningen i luften och B. har satt till en ny 5 öring. B. nu sätter jag på klöver och nu kommer spader uppåt. B. gör till sätta en ny 5 öring. A. fortsätter att kasta, så länge du andre vill sätta mer. Tröttner B. tejer ut, in beläppet. Endast två men kunna deltaga.

Jöns Larsson, f. i Skivarp 1868 säger: vi spela men i Skarup och så för 50 år sen. Måttet, 1933 av: J. Bergström skarup